

Roma locuta, causa finita(*)

Aquesta frase de St. Agustí d'Hi-pona que podem trobar en el seus sermons (sermó n. 131.10), tancava la controvèrsia pelagiana, essent considerada, aquesta, doctrina herètica.

No voldria parlar de controvèrsia, ni molt menys, d'heretgia. En una societat plural, i en un altre context, hi caben totes les opinions i posicionaments. Si que voldria, en canvi, convidar a tancar un debat que ja no demana paraules, ni raons, sinó fets i concreció, perquè "quan ha parlat qui té autoritat/coneixement per fer-ho, poc més se'n pot dir".(*)

Aquesta setmana passada els representants de la junta facultativa del Verge de la Cinta i el col·legi d'infermeres i infermers feien un clar pronunciament sobre la necessitat de reorientar i coordinar l'atenció sanitària a les nostres terres, dos aspectes

que, també segons ells, passen per la construcció d'un nou hospital, sense renunciar a les necessàries inversions per millorar l'actual situació. "Si no es fan inversions de forma immediata, no es podrà garantir el servei de salut que estem donant a la població". Es pot dir més alt i més fort, però no, més clar: "Estem en una situació límit", afirmen, i no crec que les seves opinions puguin ser considerades com un exercici de "populisme".

Des de la Plataforma per un nou hospital de les Terres de l'Ebre continuem amb la recollida de signatures per fer palesa de manera tossuda i reiterada aquesta necessitat. Han parlat els professionals, han parlat els usuaris, hem parlat des de la Plataforma, la majoria de forces polítiques, independentment de la seva orientació ideològica, s'han mostrat

partidaris de la reivindicació... què més falta?

Al territori, pel que estem veient, hi ha un consens majoritari i comú, ja no s'hi val l'excusa "que no ens aclarim" i tampoc sembla que, precisament a causa d'aquest consens, ens pugui passar "lo de l'autovia".

Malauradament, però, "els que ens manen" no semblen estar gaire receptius, es tiren les culpes els uns als altres i "qui dia passa any empeny", dilatant una resposta real i efectiva que hauria d'anar més enllà "dels co-pets a l'esquena" i de la comprensió que diuen- uns i altres- tenir. "Però si bé ens entenen i diuen que tenim raó, això no passa del suport emocional i afectiu".

Arribats a aquest extrem, penso, cal fer un pas més i parlar clar amb el llenguatge que entenen, aquest sí, els qui ens governen. Venen elec-

cions i la salut és molt important, per tant, si els qui ara governen no ens escolten en les nostres reivindicacions, hauré de fer possible que siguin altres els qui ens escolten, no hi ha volta de full.

En tota societat democràtica mana el poble *-demos*, en grec- i la "classe" política ha de d'escoltar aquest poble del qual es diu "representant". No estem aquí per obeir les seves consignes, ens cansa el seu relat i les seves desavinences. Estem farts de projectes i propostes de caràcter electoralista i, si, com diuen, treballen pel bé del poble, se'ns fa difícil comprendre aquesta incapacitat d'arribar a acords entre les institucions implicades -Ajuntament i Departament de Salut-. Que no ens vinguin amb lliçons del que és convenient. Que no ens diguin, ara, que per a això no hi ha diners, mentre sí que

Sisco Lahosa

membre de la Plataforma per un nou hospital de les Terres de l'Ebre

n'hi ha per muntar una consulta pels jocs d'hivern o per obrir noves delegacions al Japó, Corea del Sud, Andorra i Àfrica Meridional. Què prioritzen? Fa anys que ho esperem i que ho necessitem. "L'activitat quirúrgica és molt superior a la de fa 40 anys, quan es van dissenyar els quiròfans actuals". Ara cal que escoltin els professionals, el usuaris, la Plataforma i, si no, que marxin cap a casa. Tot depèn de nosaltres, un "nosaltres" als qui ells diuen "votants".